

Ανωνυμία στο ίντερνετ: Θα κάνει η κυβέρνηση κάτι που δε γίνεται σε καμία αστική δημοκρατία;

Ρωτήσαμε τον κυβερνητικό εκπρόσωπο για την κατάργηση ανωνυμίας στο διαδίκτυο.

«Ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης και δεκάδες άλλοι Οργανισμοί Υπερασπίζονται, ρητά, τη δυνατότητα ανωνυμίας και χρήσης ψευδωνύμου, αλλιώς παραβιάζεται η ελευθερία της έκφρασης. Μπορείτε να μας εξηγήσετε με λεπτομέρειες τί ακριβώς θα προτείνετε; Έχει εφαρμοστεί σε οποιαδήποτε αστική δημοκρατία του πλανήτη;»

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ουσιαστικά επιβεβαίωσε ότι δεν εφαρμόζεται, αναφέροντας μεταξύ άλλων ότι:

«Αυτό, το οποίο πάμε να κάνουμε στο διαδίκτυο για τους ανήλικους γινόταν αλλού, πέραν της Αυστραλίας και πριν την Αυστραλία γινόταν κάπου αλλού; Η απάντηση είναι, ότι για όλα υπάρχει μια πρώτη φορά, αρκεί να συμφωνήσουμε, ότι κάτι τέτοιο είναι σωστό.»

Με λίγα λόγια δεν ξέρουν επιστήμονες και πολιτικοί σε ολόκληρο τον πλανήτη που έχουν αποφύγει αυτήν την απαγόρευση, αλλά γνωρίζει ο κύριος Μαρινάκης και θα κάνει την παγκόσμια αρχή... Αφού μας έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες για το τι σχεδιάζει και τι όχι, επανήλθαμε φιλτράροντας αυτό που προτείνει με βάση αυτό που λέγεται διεθνώς:

«Σε επίσημη έκθεση προς το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο ειδικός εισηγητής του ΟΗΕ για την ελευθερία της έκφρασης συνέστησε στα κράτη να μην καθιστούν την ταυτοποίηση των χρηστών προϋπόθεση πρόσβασης σε διαδικτυακές υπηρεσίες. Αυτό, δηλαδή, που αναφέρατε. Όργανα του ΟΗΕ αναγνωρίζουν τη σημασία της κρυπτογράφησης και της ανωνυμίας και καλούν τα κράτη να μην παρεμβαίνουν αδικαιολόγητα στη χρήση τους. Πρακτικά, λέει, να παρεμβαίνουν μόνο σε περιπτώσεις διάπραξης αδικήματος. Δεν θα παραβιάσετε αυτές τις κατευθύνσεις του ΟΗΕ με αυτό που λέτε;»

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανέφερε μεταξύ άλλων ότι «κάποια πράγματα που μπορεί να θεωρούνταν δικαιολογημένα μέχρι πρότινος ως δεδομένα, ως κοινή πολιτική, ως πρακτικές που ακολουθούνταν να πρέπει να αναθεωρήσουμε γιατί αλλάζει ο κόσμος.»

Δηλαδή ποιος ΟΗΕ; Αναθεώρηση όσων ξέραμε, Τραμπ και Άγιος ο Θεός.

Το ζουμί βρίσκεται βέβαια σε μια στιγμή αμηχανίας, όταν τον ρώτησα αν υπάρχουν διαφωνίες στην κυβέρνηση και αν συμφωνεί ο κ. Μητσοτάκης. Μια στιγμή αμηχανίας που συνοδεύτηκε απ'την αυθόρμητη αντίδραση: "Αυτό είναι κάτι που πρέπει να ερωτηθεί ο ίδιος . "

Αν συνδέσει κανείς αυτήν την αποστροφή μαζί με πολλά αποσπάσματα όπου παρά τις αρχικές

ευγενικές φιλοφρονήσεις ο Κ. Μητσοτάκης φαίνεται στο «συνέδριο» σαν να «αδειάζει» τις επιλογές του κυβερνητικού εκπροσώπου, τότε βγαίνει η εκτίμηση ότι δεν πρέπει να είναι όλα ρόδινα... Πχ όταν ο κ. Μητσοτάκης είπε χθες «Δεν μπορεί για ψύλλου πήδημα ο πολιτικός να έρχεται και να κυνηγά έναν δημοσιογράφο επειδή είπε τη γνώμη του ή επειδή μπορεί να χρησιμοποίησε έναν λόγο λίγο πιο εριστικό ο οποίος μας ενόχλησε.» φαντάζομαι ότι δεν θα ήταν και η πιο άνετη στιγμή...

<https://youtu.be/5yANVmhIY3w>

Ακολουθεί η πλήρης απομαγνητοφώνηση:

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Καλησπέρα, κύριε Εκπρόσωπε. Μιλήσατε για κατάργηση της ανωνυμίας στο διαδίκτυο. Όμως ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης και δεκάδες άλλοι Οργανισμοί υπερασπίζονται, ρητά, τη δυνατότητα ανωνυμίας και χρήσης ψευδωνύμου, αλλιώς παραβιάζεται η ελευθερία της έκφρασης. Μπορείτε να μας εξηγήσετε με λεπτομέρειες τί ακριβώς θα προτείνετε; Έχει εφαρμοστεί σε οποιαδήποτε αστική δημοκρατία του πλανήτη;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Είναι προφανές, ότι δεν έγινε αντιληπτό, τουλάχιστον από εσάς, αυτό το οποίο είπα και σας ευχαριστώ. Καταρχάς, σπεύδω να διευκρινίσω, όπως έκανα και στην χθεσινή μου απάντηση, ότι πρόκειται για προσωπική μου θέση. Δεν αποτελεί κάποιο σχέδιο κυβερνητικό, το οποίο θα υλοποιηθεί το προσεχές χρονικό διάστημα και μάλιστα είναι μια προσωπική θέση, που την εκφράζω όχι με την ιδιότητά μου ως Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ή την όποια πολιτική ιδιότητα του Υφυπουργού ή οποιαδήποτε άλλη, αλλά ως πολίτης, ως πατέρα, ως σύζυγος και τα κίνητρα είναι βιωματικά και έχουν να κάνουν με τους κινδύνους που βλέπω σε όλον αυτόν τον «ωκεανό» του διαδικτύου, που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να τον βάλουμε απέναντί μας ή να κάνουμε τους αρνητές της τεχνολογίας και της πραγματικότητας. Όλο αυτό με τα ανώνυμα προφίλ, με τις απειλές, που μπορεί να δεχθεί ένα παιδί, με τις ύβρεις, χωρίς να ξέρεις ποιος σε βρίζει, με τις απειλές, με διάπραξη ποινικών αδικημάτων, κάποια φαινόμενα εκ των οποίων μπορεί να οδηγήσουν και έχουν οδηγήσει, ήδη, ακόμα και σε πολύ οδυνηρά αποτελέσματα: αυτοκτονίες παιδιών, αυτοτραυματισμούς, πολύ σοβαρά αδικήματα. Αυτό είναι το πρώτο και βασικότερο. Προφανώς δεν είναι εύκολο το εγχείρημα. Το είπα πρώτος, γιατί άκουσα κάποιους, που μπορεί να είναι θετικοί και να λένε, όμως, πόσο εύκολα μπορεί να είναι αυτό. Είναι δύσκολο. Δεν είναι εύκολο και είναι κάτι που οφείλουμε να το επισημάνουμε. Πάρα πολύ σημαντική επισήμανση, με βάση την ερώτησή σας: κανείς δεν είπε να καταργηθούν τα ψευδώνυμα στο διαδίκτυο. Μάλιστα χαρακτηριστικά, επειδή η ερώτηση ήταν του Αντώνη Σρόιτερ, του συναδέλφου σας, του είπα «κύριε Σρόιτερ, αν θέλετε αντί για Αντώνης Σρόιτερ, να λέγεστε Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ή οτιδήποτε άλλο επιλέγει κάποιος, προφανώς αυτό δεν θα σας το αφαιρέσει κανείς ως δικαίωμα». Άρα όσοι με κατηγορήσαν από χθες, ότι θέλω να «καταργηθούν τα ψευδώνυμα στο διαδίκτυο», απλά λένε ψέματα ή δεν κατάλαβαν τι είπα. Είπα κάτι πάρα πολύ απλό. Όπως όταν πας να πάρεις ένα κινητό, δηλώνεις την ταυτότητά σου και τα στοιχεία σου και ο κόσμος ξέρει τον αριθμό σου, αλλά οι εταιρείες ξέρουν, ότι πίσω από τον κάθε αριθμό κρύβεται ένα πρόσωπο, με μία ταυτότητα. Έτσι, αντίστοιχα, να υπάρχει μία ταυτότητα πίσω από κάθε λογαριασμό, είτε ταυτίζεται το όνομα χρήστη με το όνομα ταυτότητας, με το όνομα, δηλαδή, του ανθρώπου που

έχει ανοίξει το λογαριασμό είτε όχι. Πάρα πολύ απλά, γιατί σε περίπτωση διάπραξης κάποιου ποινικού αδικήματος να μπορεί πολύ εύκολα η Δικαιοσύνη να αναζητήσει το πρόσωπο αυτό και να γίνει πολύ πιο εύκολη η ταυτοποίηση. Όχι σε περίπτωση μιας κριτικής, που δεν μας άρεσε ή μιας άποψης που δεν μας άρεσε, που ούτως ή άλλως όλα αυτά σε καμία περίπτωση δεν συνιστούν ποινικά αδικήματα. Σπεύδω να θυμίσω, ότι επί των δικών μας ημερών, εμού ως Υφυπουργού Τύπου και του κυρίου Φλωρίδη ως Υπουργού Δικαιοσύνης, καταργήθηκε ακόμα και η απλή δυσφήμιση ως αδίκημα. Και ακούω από χθες: «Μα δεν γίνεται αλλού αυτό το πράγμα». Και μάλιστα κάποιοι ειρωνικά χρησιμοποίησαν κάποια κράτη, τα οποία σε κάθε περίπτωση δεν ανήκουν στον δυτικό κόσμο. Αυτό, το οποίο πάμε να κάνουμε στο διαδίκτυο για τους ανήλικους γινόταν αλλού, πέραν της Αυστραλίας και πριν την Αυστραλία γινόταν κάπου αλλού; Η απάντηση είναι, ότι για όλα υπάρχει μια πρώτη φορά, αρκεί να συμφωνήσουμε, ότι κάτι τέτοιο είναι σωστό. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο κάτι τέτοιο, για να πετύχει σίγουρα πρέπει να συζητηθεί, πρωτίστως, σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και λένε κάποιοι άλλοι: «μα τί έρχεται και προτείνει, ήδη, οι Αρχές σε περίπτωση διάπραξης αδικημάτων αναζητούν την ταυτότητα του χρήστη και μπορούν να τον βρουν». Για ρωτήστε τις Αρχές, πόσο εύκολα βρίσκουν σε κάθε περίπτωση τους αληθινούς χρήστες, που κρύβονται πίσω από ένα ψευδώνυμο, από ένα ανώνυμο προφίλ και πόσο εύκολο είναι σε κάποιες συγκεκριμένες πλατφόρμες, που δεν έχουν τις περισσότερες φορές αυτή την πληροφορία ή αρνούνται κάποιες φορές να τη δώσουν. Άλλοι λένε ναι, αλλά μπορείτε να το κάνετε αυτό στην Ελλάδα και πολύ εύκολα κάποιος με μια IP του εξωτερικού θα το παρακάμψει. Σε κάθε πρωτοβουλία, σε κάθε νομοθέτηση, σε κάθε τι που μπορεί να γίνει -το ξαναλέω, είναι πολύ πρόωρη αυτή η συζήτηση- υπάρχουν και αυτοί, οι οποίοι ψάχνουν να βρουν παραθυράκια. Απαγορεύεις το αλκοόλ στους ανήλικους. Κάποιοι λειτουργούν παράνομα κέντρα, τα οποία δίνουν αλκοόλ. Λες, ότι θα απαγορευτεί, όταν γίνουν οι ανακοινώσεις, το διαδίκτυο στους κάτω των 15 ή 16, με τον τρόπο που θα το περιγράψουμε, όταν το ανακοινώσουμε. Και μπορεί κάποια παιδιά, με ασυνείδητους γονείς, να χρησιμοποιήσουν το όνομα του μπαμπά ή της μαμάς και την ταυτότητά τους και να έχουν προφίλ μέσω της δικής τους ταυτότητας. Όταν παίρνεις μια πρωτοβουλία, την παίρνεις πριν και πάνω απ' όλα για να μειώσεις τις πιθανότητες του κινδύνου και να το εποπτεύσεις, όσο παραπάνω μπορείς. Και μια τελευταία πολιτική παρατήρηση, με αφορμή το Συνέδριο αυτό, που αντιλαμβάνομαι κάποιους μπορεί να τους ενόχλησε. Δημοκρατία έχουμε. Μας κατηγορήσαν και με κατηγορήσαν, ότι ενώ έχουμε και έχω έναν «στρατό», μια «στρατιά από τρολς», από ανώνυμα προφίλ στο διαδίκτυο, την ίδια στιγμή κάνω αυτό το Συνέδριο, διοργανώνω αυτό το Συνέδριο. Και έρχομαι σε αυτό το Συνέδριο, εγώ που υποτίθεται, πως έχω όλα αυτά τα ανώνυμα προφίλ... Εντάξει, προφανώς όλα αυτά είναι αποκυήματα επιστημονικής φαντασίας και θα έχει πολύ ενδιαφέρον αν κάποια στιγμή όλοι αυτοί που τα λένε κληθούν να το αποδείξουν στη Δικαιοσύνη. Δεν έχω τέτοια πρόθεση -για να μην παρεξηγηθώ, αλλά ποτέ δεν ξέρεις στη ζωή τι γίνεται. Έρχομαι και λέω να βγουν οι κουκούλες από το διαδίκτυο. Δηλαδή να μπορώ αν θέλω εγώ ή οποιοσδήποτε άλλος να κινηθώ νομικά κατά κάποιου ανώνυμου για να μάθω ποιος είναι, εφόσον η Δικαιοσύνη κινήσει τέτοια διαδικασία. Οι ίδιοι, λοιπόν, που μας κατηγορούν ως «ενορχηστρωτές στρατιών τρολς», οι ίδιοι ακριβώς, πραγματικά οι ίδιοι, μας κατηγορούν, με κατηγορούν γιατί είναι δική μου προσωπική πρόταση γι' αυτήν την πρόταση. Το ξαναλέω, προσωπική θέση, προσωπική μάχη. Είμαι διατεθειμένος

να την δώσω μέχρι τέλους, να μιλάω για αυτό, να βρίσκω όσο παραπάνω συμμάχους. Θεωρώ, ότι πρέπει να βρούμε συμμάχους σε όλο το πολιτικό σύστημα και σε ανθρώπους, οι οποίοι είναι εκτός πολιτικού συστήματος. Δεν είναι μία πολιτική μάχη. Δεν την κάνουμε για να γίνεται πολιτική αντιπαράθεση επί ίσους όρους. Εγώ να ξέρω ποιος είναι αυτός που με βρίζει και εκείνος να ξέρει όπως ξέρει ποιος είμαι. Την κάνουμε για τα παιδιά μας. Την κάνουμε για τις ή τους συζύγους μας. Την κάνουμε για να μπορούμε να προστατεύσουμε τους δικούς μας ανθρώπους και τους εαυτούς μας, σε έναν κόσμο τοξικό. Σε έναν κόσμο ανωνυμίας, τον κόσμο του διαδικτύου.

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Με τα δεδομένα που έχουμε πια βάσει της απάντησής σας και σας ευχαριστούμε. Σε επίσημη έκθεση προς το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο ειδικός εισηγητής του ΟΗΕ για την ελευθερία της έκφρασης συνέστησε στα κράτη να μην καθιστούν την ταυτοποίηση των χρηστών προϋπόθεση πρόσβασης σε διαδικτυακές υπηρεσίες. Αυτό, δηλαδή, που αναφέρατε. Όργανα του ΟΗΕ αναγνωρίζουν τη σημασία της κρυπτογράφησης και της ανωνυμίας και καλούν τα κράτη να μην παρεμβαίνουν αδικαιολόγητα στη χρήση τους. Πρακτικά, λέει, να παρεμβαίνουν μόνο σε περιπτώσεις διάπραξης αδικήματος. Δεν θα παραβιάσετε αυτές τις κατευθύνσεις του ΟΗΕ με αυτό που λέτε;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Έχω διαβάσει πολλά τέτοια, γιατί κι εγώ πολλά πράγματα τα βάζω στην τεχνητή νοημοσύνη και σε διάφορες πλατφόρμες οι οποίες δίνουν αυτές τις απαντήσεις και δεν αμφισβητώ αυτά τα οποία λέτε. Αντιστοίχως, υπάρχουν και πολλές κινήσεις που μπορούν να γίνουν σε επίπεδο προτάσεων σχετικά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τους κανόνες για τη χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Το ξαναλέω, είναι μία άποψη, μία πρόταση, μία θέση που προφανώς για να γίνει πράξη χρειάζεται να ανοίξει ένας πολύ μεγάλος διάλογος και σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και κάποια πράγματα που μπορεί να θεωρούνταν δικαιολογημένα μέχρι πρότινος ως δεδομένα, ως κοινή πολιτική, ως πρακτικές που ακολουθούνταν να πρέπει να αναθεωρήσουμε γιατί αλλάζει ο κόσμος. Η πρόταση αυτή, το ξαναλέω, είναι αποτέλεσμα εμπειριών φίλων, γνωστών, κάποιων υποθέσεων που έχει τύχει, είτε εγώ είτε συνάδελφοί μου, να έχουν χειριστεί. Απορρέει από τη νέα πραγματικότητα που ζούμε. Δεν πρέπει στη ζωή να είμαστε δογματικοί και δεν σημαίνει ότι επειδή έχει ειπωθεί κάτι, έχει υποστηριχθεί κάτι, αυτό δεν μπορεί να αλλάξει. Όσες απόψεις και να μου μεταφέρετε, τις ακούω όλες με πολύ μεγάλο σεβασμό. Για μένα αυτή είναι μια ταυτοτική θέση και το ξαναλέω οι «κουκούλες» από το διαδίκτυο και όχι να καταργηθούν τα ψευδώνυμα, αλλά να ξέρουμε ποιος κρύβεται πίσω από κάθε προφίλ, θεωρώ ότι σε τρία, σε πέντε, δεν ξέρω σε πόσα χρόνια, θα είναι ένα κοινό αίτημα ακόμα και από ανθρώπους που τώρα μπορεί να ειρωνεύονται αυτή την πρόταση. Γιατί έχουν όλοι μια λογική να θεωρούν ότι «η φωτιά δεν θα φτάσει στο δικό μου σπίτι», «δεν πειράζει που επιτίθενται στον άλφα ή βήτα πολιτικό, στο άλφα ή βήτα παιδί ή στην άλφα βήτα οικογένεια, σε εμένα δεν θα φτάσει». Πιστέψτε με, αυτή η απειλή, η οποία το ξαναλέω, δεν είναι μόνο η αιτία της η ανωνυμίας. Γιατί υπάρχουν και επώνυμοι οι οποίοι κάνουν χυδαιότητες. Αλλά η ανωνυμία την ενισχύει. Είναι μια απειλή που στο τέλος της ημέρας μας αγγίζει όλους.

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Πρώτον, δεν είναι αποτέλεσμα τεχνητής νοημοσύνης. Κάναμε πραγματική έρευνα και έχουμε το έγγραφο άμα θέλετε να σας το επισυνάψουμε.

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Δεν αμφισβητώ αυτό που λέτε.

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Το έγγραφο προς τον Ο.Η.Ε. εννοώ. Δεύτερον, λέτε είναι προσωπική εκτίμηση. Υπάρχουν διαφωνίες στην κυβέρνηση; Διαφωνεί ο κ. Μητσοτάκης να προχωρήσετε σε αυτό που εσείς προτείνετε;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Έως τώρα δεν έχω ακούσει κάποια διαφωνία. Καταρχάς όλοι συμφωνούμε ότι αν μπορούσε να γίνει αυτό με έναν τρόπο, νομίζω ότι θα το θέλαμε όλοι. Αυτό το οποίο υπάρχει είναι ένας προβληματισμός, όπως και δικός μου και όλων όσοι το έχω, με όσους το έχω συζητήσει για το πως αυτό μπορεί να γίνει πράξη, ως προς το εφικτόν. Ως προς την ουσία του ότι η ανωνυμία στο διαδίκτυο και το ξαναλέω, η μη ταυτοποίηση, όχι το να μην υπάρχουν προφίλ με ένα ψευδώνυμο, γιατί χρειάζεται να λες κάποια πράγματα πολλές φορές για να μην αποκοπεί μια απάντηση, είναι κάτι στο οποίο θεωρώ κάθε λογικός άνθρωπος πρέπει να είναι αντίθετος στο να... δηλαδή να είναι σύμφωνος στο να αρθεί αυτό το καθεστώς. Έτσι πιστεύω εγώ. Υπάρχουν και διαφορετικές απόψεις. Δεν είναι η ενημέρωση πολιτικών συντακτών για να γίνουν πολλές ερωτήσεις για μια προσωπική θέση. Ειπώθηκαν αυτές οι απόψεις. Θα έχουμε χρόνο να τις ξανασυζητήσουμε. Ούτως η άλλως δεν επίκειται κάποια νομοθέτηση. Και επ' ευκαιρία αυτής της συζήτησης που είχαμε, να πω ότι όλα όσα διάβασα, ότι έγινε αυτό το συνέδριο για να «πάρει η κυβέρνηση νομοθετικές πρωτοβουλίες», «να φιμώσει τον Τύπο», «να δημιουργήσει ένα κλίμα ασφυξίας», είναι όλα, αν μου επιτρέπετε, κάτι παραπάνω από αποκυήματα επιστημονικής φαντασίας, είναι επεικώς εκτός τόπου και χρόνου.

ΧΡ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Άρα συμφωνεί ο κ. Μητσοτάκης;

Π. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Αυτό είναι κάτι που πρέπει να ερωτηθεί ο ίδιος. Σίγουρα, αν δείτε την χθεσινή του συνέντευξη, ο ίδιος αναγνώρισε την ανάγκη να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο με τις «κουκούλες» και με τα ανώνυμα προφίλ και όχι μόνο τα ανώνυμα προφίλ στο διαδίκτυο και κάποια sites. Τελευταία περίπτωση αυτό το οποίο επιτέθηκε στην κόρη του που εκείνοι ξέρουν ποιοι είμαστε, εμείς δεν ξέρουμε, αν θέλουμε να στραφούμε εναντίον τους, όχι μόνο πολιτικοί, οποιοσδήποτε, ποιοί είναι. Άρα, το ξαναλέω, δεν υπάρχει κανείς λογικός άνθρωπος και φαντάζομαι και στην Κυβέρνηση που να διαφωνεί με αυτή την ανάγκη.